Babička Málková - Nos, Pepa

```
    Emi             D      G        D      Emi
1. Babička Málková zemřela a dávno již je tomu,
                      D         G        D   F# Emi
   co ve svém krámku seděla v průjezdě starého domu.
2. Neměla obchod veliký, prodávala jen nůše,
   pometla, pletené košíky, byla to dobrá duše.
3. Kdo nám to tehdy řek', nevím dnes, syna jednoho měla,
   a aby z něho stal se kněz, matka Málková chtěla.
4. Byl to celkem odvážný čin od vdovy načisto chudé,
   strádala ráda, jen když syn velebným pánem bude.
5. Hoch o své povinnosti dbal, nevyšel téměř z bytu,
   po osmi letech udělal šťastně svou maturitu.
6. A potom poslušně docela vstoupil do semináře,
   matka, ta už ho viděla někde na pěkné faře.
7. Když už vysvěcen býti měl pro větší Boží slávu,
   že jediný syn její zešílel, dostala Málková zprávu.
8. Přijela za ním, v předvečer smrti vyšlo mu ze rtů,
   že vyřkne-li matka hlásku "r", duší svou propadne čertu.
9. Málková nikdy, když mluvila, nevyslovila té hlásky,
   snad slovům šílence věřila, snad byl to projev lásky.
10. Kluci si blázna z ní dělali, zvlášť já a pajdavej Toník,
    zpovzdáli jsme na ni volali:"Babičko, řekněte "troník"!"
11. Málková křičet nás nechala, byla to dobrá duše,
    pohledem smutným se dívala na svoje proutěné nůše.
```